

per Josep Palomero i José Miguel Segura

60 ANYS DIBUIXANT HUMOR

de Quique

Editorial: Ajuntament de Vila-real

Vila-real, 2016

Pàgines 163

Vinyetes periodístiques

Aquest catàleg de l'exposició antològica que l'Ajuntament de Vila-real ha dedicat al dibuixant Enric Arenós m'ha fet admirar encara més la seua monumental,

vastíssima i intel·ligent obra. Des de la dècada dels 50 sense interrupció, Quique ha mantingut una presència permanent en una quantitat de mitjans formidable, molts dels quals ja han desaparegut. Per això, i per la seua constància infatigable, així com per les seues notables qualitats, és història viva i activa de la vinyeta gràfica i humorística en el panorama del periodisme espanyol de l'últim mig segle.

A més de tindre una resolució gràfica de factura pròpia, la firma 'Quique' ha sigut tan versàtil que en moltes ocasions ha sabut adaptar l'ocurrència corresponent al mitjà en què s'havia de publicar, partint, com és natural, de la seua anàlisi personal de la realitat, que sol ser crítica i agrejolça. La seua labor, fecunda i prolífica, constant i pacient, només mereix elogis. En un futur, els seus milers i milers d'acudits mereixen conservar-se en la Biblioteca Valenciana i, l'autor, una medalla per la seua dignitat professional i humana. **JP**

VIURE, MORIR I NÀIXER A GAZA

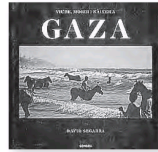
de David Segarra

Editorial: Sembra Llibres

Carcaixent, 2014

Pàgines 218

Fotografies i textos

El fotoperiodista valencià David Segarra i Sembra Llibres han produït un llibre admirable. Bàsicament, comprén un conjunt d'excel·lents fotografies de la vida quotidiana de Gaza,

distribuïdes en tres seccions: 'Hayat' (Vida), 'Sabr' (Paciència, Perseverança) i 'Shukr' (Gratitud). Les fotografies són documents vius d'una eloqüència impactant i amarga -si tenim en compte les calamitats a què està sotmesa aquella resignada població tan brutalment agredida pel veïnat militarista, qui haguera dit que es comportarien així els néts de les víctimes dels nazis-. Normalment les fotografies cauen a la pàgina de la dreta, o van a doble pàgina. En aquesta maqueta, les pàgines parelles s'han aprofitat per a publicar una selecció de textos, bé del mateix autor, bé cites que poden funcionar per a il·lustrar la imatge adjacent.

I si els textos són suggerents, les fotografies resulten impactants perquè mostren tant les calamitats i els desperfectes de la guerra com la bondat natural d'aquelles persones i la candidesa dels xiquets. Document admirable i impactant d'un drama oblidat, s'acaba llegint amb la vista tèrbola, perquè fa plorar. Gràcies. **JP**

EL PRESTIGIO DE LA LEJANÍA. SEUDOLOGÍA I

de Miguel Catalán

Editorial: Verbum

Madrid, 2014

Pàgines 263

Aquest assaig escrit pel pensador i professor Miguel Catalán és el primer de l'ambiciós projecte titulat 'Seudología' i que té per objecte l'anàlisi totes les variants de la mentida en

relació amb la naturalesa i necessitats històriques de l'ésser humà. Com no podia ser d'una altra manera, aquest estudi comença posant el focus d'interès en l'autoengany -mitificacions, elucubracions egocèntriques, utopies de tota mena, simulacions i dissimulacions diversos, somnis imaginàries, etc.-, és a dir en la capacitat-necessitat innata en la condició humana per disfressar(-se) allò que li desagradava, que desconeix o que no li convé en un circumstància històrica o personal determinada i construir el que l'autor anomena "literatura compensatòria". Guardonat en el seu moment amb el Premi d'Assaig Juan Gil-Albert, aquest assaig -tan amè, transversal i rigorós com els altres títols de la sèrie- capbussa el lector en aspectes tan polèmics com es vulgui però plenament definidors de la mateixa condició humana, com han testificat els profetes bíblics, Plató, Dante, Thomas More o els romàntics del segle XIX. **J.M.S.R.**

BLACK, BLACK, BLACK

de Marta Sanz

Editorial: Anagrama

Barcelona, 2014

Pàgines 333

Narrativa espanyola

L'originalitat d'aquesta novel·la de Marta Sanz rau en la fusió de diversos gèneres narratius que, almenys en teoria, no haurien de casar amb facilitat. La novel·la detectivesca és el

primer d'ells, amb la part de la història que narra la investigació d'un hipotètic assassinat amb ramificacions racistes a càrrec d'Arturo Zarco, un detectiu privat homosexual que consulta constantment els avatars de la seua investigació amb la seua pròpia ex-dona seguint un evident patró de tall còmic. Solapat al relat policíac el lector trobarà el diari personal de Luz Arranz, un dels personatges amb més pes específic i profunditat del llibre. Amb el tema de fons de les sempre complexes relacions entre el real i el fictici, 'Black, black, black' és la setena obra narrativa de l'autora, de la qual es repren la figura del detectiu Arturo Zarco en la novel·la 'Un buen detective no se casa jamás'. Autora del recent exit de vendes 'Farándula', Marta Sanz és una veu amb una personalitat pròpia molt marcada, per a la qual la literatura i l'art són parts constitutives -lateralment- de la pròpia vida. D'aquesta convicció arrenca seua personalíssim univers narratiu. **J.M.S.R.**

destaquem...

Les tres 'fugides' de tres poetes universals, únics

EL ARTE DE LA FUGA

de Vicente Valero

Editorial: Periférica

Càceres, 2015

Pàgines 104

Narrativa espanyola

En literatura hi ha dos elements fonamentals a tenir en compte: la història i l'estil. Hi ha qui pensa que el veritablement important és la història que es narra, és a dir, el contingut de l'obra. Uns altres, per contra, creuen que l'essència resideix en com narrar aquesta història, el seu continent. Per a mi la cura del llenguatge, com articular-ho o transformar-ho al nostre gust, veure com a través d'ell som capaços d'establir un to o diversos durant un relat, és molt més atractiu que les accions i successos que puguin tenir lloc en ell. Diguem que em sedueixen més els anomenats "estilistes" del llenguatge, ja que són ells els que, a través de la seua retòrica, demostren un domini de la paraula, de la intel·ligibilitat humana, si bé no puc negar que sense una enginyosa o interessant història el llibre en qüestió pot flaquejar.

A 'El arte de la fuga' (Periférica), Vicente Valero és capaç, com ja va demostrar a 'Los extraños', d'unir una trama atraient i un elevat grau d'estètica literària. En altres paraules, l'eivissenc ofereix una obra complexa però deliciosa, amb una càrrega poètica extraordinària que ens embadaleix des de la primera pàgina fins al punt i final. Si a 'Los extraños' Valero realitzava un viatge de caràcter intros-

pectiu a la recerca d'aquells familiars absents, a 'El arte de la fuga' se centra en tres personatges molt diferents entre si, tres poetes als quals admira profundament: San Juan de la Cruz, Friedrich Hölderlin i Fernando Pessoa. En aquesta ocasió, el viatge al qual convida al lector és un viatge cap a tres moments clau en la vida dels tres protagonistes. El primer dels relats se centra en els últims dies de vida del místic d'Àvila, aquell al qual "no li era estrany el morir". En el segon text, Valero s'atreveix a elucubrar quina va ser la ruta que Hölderlin va emprendre en el seu pelegrinatge des de Bordeus cap a Stuttgart per retrobar-se amb la seua estimada moribunda, creuant, "altres fronteres decisives, la de la raó i la de la memòria, la de l'ambició i la de l'esperança". Finalment, l'escriptor, poeta i assagista ens trasllada a la nit del 8 de març de 1914, moment en el qual un jove Pessoa ple de contradiccions i atreviments, de dubtes, donaria vida a un dels seus cèlebres heterònims, Alberto Caeiro. Assistim, per tant, a tres fugues, tres fugides: una cap a la mort, una altra cap a la bogeria i una última a la recerca de la identitat. És aquesta una obra exquisida, sens dubte. **≡**

Eric Gras